

[Socialministeren.]

Kommunerne forøgede Udgifter“ o. s. v., saa er der den Forskel paa disse hans Udtalelser og de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Victor Larsen, at dette ærede Medlem helt og fuldt erkendte, at Kommunerne faar her en Lettelse i deres Udgifter, og det kan der fornuftigvis heller ikke være nogen som helst Tvivl om.

I øvrigt er der ingen Anledning for mig til at gaa ind i en Diskussion, navnlig heller ikke med det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, en Genoptagelse af Diskussionen om Landbrugets Vilkaar, en Diskussion, som det ærede Medlem vil være i Stand til at genoptage med alle de øvrige Ministre, ogsaa med mig, om det skal være, ved Behandlingen af et hvilket som helst Lovforslag, der kommer frem til Behandling her i dette høje Ting. At optage denne Diskussion nu vilde kun tjene til at spille Tiden i Dag. Jeg vil blot her have Lov til at tage Afstand fra de af det ærede Medlem nu i Dag fremsatte Udtalelser; saa kan der altid blive en anden Lejlighed til at imødegaa dem.

Jeg skal dernæst anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for Ændringsforslaget Nr. 8 til § 6. Det gaar ud paa efter Ordene „31. December 1938“ fra Bemærkningerne til Forslaget at overføre, at de Kommuner, som i Tiden fra 1. Oktober til 31. December 1938 maatte have ydet Hjælp til Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, har ikke som Følge af Understøttelsesaarets Omlægning Krav paa Refusion fra Arbejdsløshedskasserne af saadan Hjælp, og dertil at føje, at for denne Hjælp kan Kommunerne ikke kræve Erstatning af de paagældende efter Reglerne i § 301 i Lov om offentlig Forsorg.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, at jeg har naturligvis ikke derved foregrebet noget som helst hverken om, hvorledes Udvalgets Stilling til sin Tid vil være, eller om, hvad Ministeriets eller min Stilling vil være, naar Spørgsmaalet om Tilbagebetalingspligten skal behandles. Jeg har i dette Tilfælde fundet det rimeligt, at naar man giver Omflytningen af Understøttelsesaaret tilbagevirkende Kraft og i selve denne Lov fastslaar, at de Medlemmer, der i det opstaaede Interval har faaet Kommunehjælp, ikke kan kræve udbetalt af Arbejdsløshedsforsikringen blot saa meget som Forskelsbeløbet mellem den ringere Kommunehjælp, de fleste formentlig har faaet, og Arbejdsløshedsunderstøttelsen, saa vilde det være meningsløst, om Social-

udvalgene i givet Fald skulde kunne afkræve de paagældende en Tilbagebetaling af den sociale Understøttelse, de har faaet i denne Overgangsperiode. Jeg synes, at det er en rimelig Ændring, som ikke slaar Principper i Stykker. Derfor anbefaler jeg, at man stemmer herfor.

Alle de øvrige Ændringsforslag og Underændringsforslag skal jeg ikke udtale mig om, da jeg ikke kan tiltræde dem, men maa anbefale dette høje Ting at forkaste dem. Jeg skal blot til det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen sige, at jeg har ikke paastaaet, at der har siddet 800 Mennesker paa Arbejdsmændenes Delegeretmøde og ikke vidst, hvad de havde med at gøre. Jeg holder ikke af, at man omgør mine Udtalelser saadan, at de kan bruges andre Steder paa urigtig Maade. Det, jeg har sagt og vedstaar, er, at man har ikke ved Vedtagelsen af Resolutionen paa Arbejdsmændenes Kongres været paa det rene med, at de Arbejdere, der har arbejdet 36 Timer, har en effektiv Arbejdstid af dette Antal Timer, idet de faar Lov til at indhente hele den Spildetid, der kan være paa Grund af Regnvejr og andet, medens de Arbejdere, der arbejder paa saakaldt Normalarbejdstid, selv maa bære Tabet ved hele Spildetiden, som i alt Fald andrager fra 12 til 15 pCt. af den samlede Arbejdstid.

Søren P. Larsen: Jeg har kun ganske faa Bemærkninger, da de Udtalelser, der er faldet fra Ordførernes Side, ikke giver Anledning til Svarbemærkninger. Men jeg vil over for den højtærede Socialminister slaa fast, at jeg med Interesse har hørt, at Ministeren nu officielt har erklæret, at med den lille Lovændring med Henblik paa Pligten til Tilbagebetaling af Kommunehjælp er der intet som helst foregrebet med Hensyn til Fremtiden, saa at man fremtidig staar fuldstændig frit og ubundet over for den Løsning af dette vigtige Spørgsmaal, som skal træffes, efterhaanden som Erfaringerne udefra kommer frem og der bliver Mulighed for at finde en Linie i dette Forhold.

Dernæst vil jeg sige til den højtærede Minister, der bemærkede, at jeg ikke har fremhævet, at Kommunerne vil faa en Lettelse i det Øjeblik, man gaar til en Udvidelse af Lovgivningen om Understøttelse gennem Arbejdsløshedskasserne, at naar jeg ikke har nævnt det, er det ikke, fordi jeg ikke er klar over, at lægger man 14—15 Mill. Kr. ind i Kasserne, vil Understøttelserne naturligvis strække længere til.